

de rode vlag

6e jaargang - no. 3 - maart 1969

MAANDBLAD VAN DE BOND VAN NEDERLANDSE MARXISTEN-LENINISTEN

In dit nummer vindt U de woordelijke tekst van de korte beginselverklaring van de Bond van Nederlandse Marxisten-Leninisten, die op 2 maart 1969 te Utrecht werd opgericht.

In de afgelopen 5 jaar heeft de redactie van De Rode Vlag haar werk gedaan als deel van een groep marxisten-leninisten in en rondom de C.P.N.

Uit deze partij zijn de grondleggers van De Rode Vlag afkomstig. Zij hebben de strijd tegen het revisionisme van de C.P.N.-leiding, alsmede internationaal, naar beste weten en kunnen gevoerd.

Zij hebben de opvattingen van Marx, Engels, Lenin, Stalin, Mao Tse-tung en andere strijders over de revolutionaire weg naar een socialistische maatschappij hoog gehouden, verdedigd en gepropageerd.

In deze strijd hebben zij de steun ondervonden van een aantal kameraden in de C.P.N., alsmede van een aantal socialistische strijders uit andere partijen en groeperingen.

De politieke ontwikkeling stelt echter nieuwe opgaven.

Het ontbreekt in ons land aan een communistische partij, die de strijd voor een socialistisch Nederland voert, uitgaande van het standpunt dat het gaat om een gewelddadige omverwerping van het kapitalistische systeem.

De C.P.N. voldoet niet voor deze taak en in plaats van terug te keren op revolutionaire standpunten, zakt zij steeds verder in het moeras van de gelegheidspolitiek — het revisionisme.

De ontwikkeling in de P.S.P. geeft eveneens geen enkele aanwijzing dat deze partij zich positief zal opstellen t.o.v. de taak, de socialistische maatschappij te vestigen in Nederland.

Over een verburgerlijkte partij als de Partij v. d. Arbeid, die zelf ook niet voorgeeft een socialistische partij te zijn, en bovendien de partij is die een leidende rol speelde in de koloniale oorlog tegen de Indonesische Republiek, t.o.v. deze partij behoeven wij ons niet nader op te stellen.

De Bond van Nederlandse Marxisten-Leninisten zal de voorbereiding ter hand nemen van een nieuwe communistische partij op basis van de Marxistisch-Leninistische wetenschappen.

Wij richten een oproep tot alle Marxisten-Leninisten en andere strijders voor het socialisme, zich voor dit doel met ons te verenigen.

De redactie brengt bij besluit van de oprichtingsvergadering aan U nevenstaande verklaring ter kennis en deelt U tevens mede, dat de naam van het maandblad (voorlopig) niet gewijzigd wordt, doch dat de z.g. onderkop wel gewijzigd wordt van „maandblad onder redactie van een groep marxisten-leninisten in en rondom de communistische partij Nederland” in „maandblad van de Bond van Nederlandse Marxisten-Leninisten”.

Wordt lid, neemt deel aan de strijd en werft abonnees!

De Redactie

KORTE BEGINSELVERKLARING

ONS TIJDPERK

Met het einde van de tweede wereldoorlog begon een nieuwe geschiedenisperiode, die door Mao Tse-tung werd gekarakteriseerd als een tijdvak, waarin het imperialisme zijn definitieve ondergang tegemoet gaat, en het socialisme zijn wereldwijde overwinning. Dit nieuwe tijdperk werd ingeleid door de wereldhistorische overwinning op de fascistische machten van de z.g. AS-mogendheden.

In Europa was het vooral het volk van de Sowjet-Unie onder leiding van J. W. Stalin, in Azië het Chinese volk onder leiding van Mao Tse-tung, die deze overwinning tot stand bracht.

Het was naar zijn klassen-karakter een overwinning van het wereld-proletariaat over de bourgeoisie, een overwinning die het imperialisme op wereldschaal op haar grondvesten deed schudden.

Deze overwinning verdiepte de algemene crisis van het kapitalisme dusdanig, dat sindsdien de definitieve ondergang van het kapitalisme op de dagorde staat. Dat de imperialisten de macht echter niet vrijwillig uit handen geven, maken wij allen tot op vandaag in keiharde werkelijkheid mee; en dat zij zelfs verloren gegane gebieden weer pogen terug te brengen onder hun systeem, onder hun uitbuiting, is eveneens werkelijkheid.

Bij deze pogingen gebruiken de imperialisten verschillende methoden: zowel het brute geweld van de kontra-revolutie, van de fascistische diktatuur, als de uitholling van het socialistische werelddeel, via het revisionisme in de bestaande leidinggevende communistische partijen.

Ten gevolge hiervan is de revolutionaire strijd langdurig en zeer gecompliceerd, verloopt de strijd niet rechtlijnig maar zig-zag, en draagt de beweging van de overgang van kapitalisme naar socialisme een golvende beweging. Zomin dus revolutionairen zich moeten laten verblinden door de successen van een periode waarin men leeft op de top van zo'n golf, ZOMIN MOETEN b.v. NU WEST-EUROPESE REVOLUTIONAIEREN DEFAITISTISCH ZIJN over een periode die wij vanaf 1945 beleven, en die men kan vergelijken met een dal tussen de golven. Er zijn immers veel tekenen, die erop wijzen, dat we een periode van REVOLUTIONAIRE OPGANG in West-Europa, ook in ons land, tegemoet gaan.

In West-Europa immers gelukte het de Amerikaanse imperialisten na 1945 een tijdelijk herstel van het monopolie-kapitalisme te bereiken.

Bij dit tijdelijk succes van het imperialisme waren het de leiders der sociaal-democratische partijen, die

grote hulp boden, en een hoofdstuntpunt van het kapitalisme waren, en dit nog zijn.

Het is echter nodig eveneens vast te stellen, dat de leidingen der communistische partijen in West-Europa, en dus ook in ons land, fouten hebben gemaakt en mede schuldig zijn aan de tijdelijke successen van het imperialisme. Na de tweede wereldoorlog gaven de leidingen van de communistische partijen in West-Europa hun medewerking aan de nieuwe regeringen in de z.g. burgerlijke democratie. Hier en daar kregen zij tijdelijk ministerposten, waarover ook in Nederland is onderhandeld met de toenmalige leiders der CPN. De bourgeoisie kreeg hierdoor de gelegenheid zich wederom geheel meester te maken van de staatsmacht.

In China voerde de Communistische Partij o.l.v. Mao Tse-tung strijd tegen dergelijke rechts-opportunistische standpunten, en behaalde de overwinning in 1949 door een konsekvente marxistisch-leninistische lijn. Zij vocht in het nationale eenheidsfront tegen het Japanse imperialisme, doch legde tegelijkertijd de basis voor de overwinning op de eigen onderdrukkers o.l.v. Tsjang Kai Sjek.

De leidingen van de communistische partijen in West-Europa, en zeker ook in ons land, waren vergeten, dat „burgerlijke democratie” en „fascisme” twee vormen van DIKTATUUR DER BOURGEOISIE zijn.

Ten tijde van deze situatie in 1948 richtte Mao Tse-tung een vlammende oproep aan de revolutionaire krachten over de gehele wereld om zich aaneen te sluiten in de strijd tegen het imperialisme.

Hij beschouwde het als een grote fout de geweldige betekenis van de overwinning in de tweede wereldoorlog te onderschatten.

Deze overwinning had mogelijkheden geopend voor de overwinning der arbeidersklasse en de onderdrukte volkeren, zoals die zich nog nimmer hadden voorgedaan.

Mao Tse-tung waarschuwde voor een overschatting van de krachten van het imperialisme. In deze betekenis moeten wij ook begrijpen en toejuichen zijn woorden „over de papieren tijger”, die een reële beoordeling van de krachten van het imperialisme zijn.

(vervolg pag. 2)

**Dood aan het
Amerikaanse
imperialisme
Leve de Vietcong**

KORTE BEGINSSELVERKLARING (vervolg)

Van geweldige betekenis is daarna geweest de stichting van de Chinese Volksrepubliek in 1949.

Zij bracht met haar beslissende bijdrage in de vorm van de Chinese volksvrijwilligers, de imperialistische overval op Noord-Korea tot staan, mede dank zij de voortreffelijke houding der Sowjet-Unie o.l.v. J. W. Stalin. Haar internationale solidariteit met alle marxistisch-leninistische krachten is buiten kijf, evenals met de onderdrukte volkeren, waarvan Vietnam het duidelijke voorbeeld is.

De Volksrepubliek China, de communistische partij o.l.v. Mao Tse-tung, leveren een beslissende bijdrage in het gehele marxistisch-leninistische kamp, in het gevecht met het imperialisme en revisionisme. Het is dit revisionisme, dat voor het imperialisme een ontzaglijke steun betekent en dat begon met de ontluistering van het socialisme in de Sowjet-Unie, opgebouwd o.l.v. de communistische partij van de Sowjet-Unie, met aan het hoofd Lenin en J. W. Stalin.

Vele jaren duurde de ideologische strijd, zoveel mogelijk buiten de publiciteit, totdat het noodzakelijk was voor de Communistische Partij van China openlijk te antwoorden aan het revisionisme.

Bekend zijn de vele geschriften der Chinese Communistische Partij, waarbij de algemene voorstellen aan de communistische wereldbeweging, gedaan in 1963, zeer belangrijk zijn. Vanaf die tijd vooral worden de communistische krachten hergegroepeerd, en worden nu de jaren van de ideologische scheidingslijn gevolgd door een organisatorische scheidingslijn.

Zonder de overwinning op het revisionisme is het onmogelijk, ook in ons land, de overwinning op het kapitalisme te behalen.

In april van dit jaar zei Mao Tse-tung, dat „vandaag de wereld-revolutie in een groot, nieuw stadium is getreden”, en dat „de volledige ineenstorting van kolonialisme, imperialisme en alle uitbuitingssystemen, en de volledige bevrijding van alle onderdrukte volkeren en naties van de gehele wereld, niet meer veraf is.”

Deze uitspraak is naar onze mening historisch juist, want:

Vele veranderingen voltrekken zich in onze tijd, die tot gevolg hebben, dat de eens wereldomvattende kapitalistische overheersing steeds verder wordt teruggedrongen en aan macht verliest.

Honderden miljoenen mensen in Azië, Latijns-Amerika, Europa en Afrika hebben een eind gemaakt aan deze kapitalistische overheersing of zijn in een gewelddadige strijd gewikkeld om een eind te maken aan feodalisme, kolonialisme en neo-kolonialisme. In enkele decennia is het maatschappelijk beeld der wereld veranderd op een wijze zoals het daarvoor slechts heeft plaatsgevonden in vele honderden jaren. Vanaf 1917 bestaat er immers een Socialistische Wereldmarkt.

In hetzelfde tempo verandert, mede door de ontwikkeling der techniek, het oppervlakkige beeld van de kapitalistische economie in de imperialistische landen. In de Verenigde Staten van Noord-Amerika en in West-Europa heeft de ontwikkeling van het industriële kapitalisme naar het monopolistische kapitalisme, vooral in de jaren na 1945 een nieuwe fase doorgemaakt, de verdergaande monopolisering in het hoogste en laatste stadium van het kapitalisme, het imperialisme. Imperialisme dient verklaard te worden als „gewelddadige uitbreiding resp. instandhouding van macht en invloed”.

Deze ongekende concentratie van kapitaal en de ingetreden automatisering van de bedrijven hebben de produktie-verhoudingen in principe niet aangetaast, daar er geen wezenlijke veranderingen in de verhouding der tegengestelde klassen tot stand kunnen komen. Hoewel steeds meer getracht wordt het te versluieren, zijn de feiten nog altijd zo, dat er in de kapitalistische wereld klassen bestaan die aan elkaar tegengestelde belangen hebben; zelfs is het zo,

dat de klassen-tegenstellingen dieper liggen dan ooit tevoren. Nog altijd is het een bestaande en voor iedereen waarneembare toestand, dat er een kleine groep mensen is, die de produktie-middelen bezit (bedrijven, banken, verzekeringsmaatschappijen, grond en grondstoffen) en de grote groep mensen, die dit NIET bezitten.

De technische ontwikkeling heeft de automatisering der produktie voortgebracht, die onder kapitalistische verhoudingen (het streven naar topwinsten) ertoe zal leiden, dat grote delen der arbeidende klasse buiten het produktieproces komen te staan met het toekomstbeeld van verarming.

Hierdoor zullen de klassentegenstellingen in de kapitalistische wereld nog meer verscherpt worden, hetgeen als climax zal hebben de proletarische revolutie, die tot vestiging van het socialisme zal leiden. Talrijke burgerlijke geleerden laten uit hun publikaties blijken, dat ook zij inzien, dat de problemen, die door verdergaande monopolisering en automatisering worden opgeroepen, niet op te lossen zijn binnen het kapitalistische systeem. Alleen de socialistische maatschappijvorm kan hier het alternatief zijn.

Het onderkennen van de onvermijdelijkheid van het socialisme drijft de imperialistische machthebbers ertoe zeer grote risico's te aanvaarden, waardoor de wereld doorlopend op de rand van een nucleaire oorlog leeft.

Tezelfdertijd ontketenen de machthebbers in de kapitalistische landen, gesteund door de sowjet-revisionisten, een nieuwe golf van anti-communisme in de nieuwste versie door de hetze tegen de Chinese Volksrepubliek, waar zeventien miljoen mensen op weg zijn naar het socialisme.

Dit anti-communisme vindt tegenwoordig vorm in de bestrijding van de grote proletarische culturele revolutie in de Chinese Volksrepubliek.

Wij zijn echter met de Chinese Communistische Partij van mening, dat een sociale revolutie niet voldoende is om het kapitalisme definitief te overwinnen. Deze moet worden gevolgd door de diktatuur van de volksdemocratie om ook het kapitalistische denken doeltreffend te bestrijden en om te vormen tot socialistisch denken.

Hierbij kan de grote proletarische culturele revolutie tot voorbeeld worden gesteld.

In het tijdvak waarin wij leven, vindt, zoals werd voorzien door de grondleggers van het marxisme, Marx en Engels, een ontbindingsproces plaats in de bovenlaag van de kapitalistische maatschappij. Door de concentratie van steeds meer kapitaal en van de produktie, worden grote groepen ondernemers met middelgrote en kleine bedrijven volledig afhankelijk van de monopolies en zijn in feite gedegradeerd tot funktionarissen van de monopolies. Het nationale kapitaal gaat over in het internationale kapitaal, waardoor de regeringen der kapitalistische landen meer en meer werktuigen (zijn) worden van het internationale monopolie-kapitalisme, met aan het hoofd het Amerikaanse imperialisme.

Het gevolg is, dat de bodemschatten der kapitalistische landen zonder veel moeite overgaan in handen van de monopolies en de bevolking van deze landen

(vervolg pag. 4)

IN HET KORT

● **Laos** — Strijdkrachten van de Neo Lao Haksat namen op 2 maart de strategische voorpost Nakhang in, op 400 kilometer ten noordoosten van Vientiane.

● **Frankrijk** — Demonstraties tegen het bezoek van de Amerikaanse president Nixon aan Parijs begonnen vrijdag 1 maart 's ochtend en duurden 's middags, 's avonds en de volgende dag voort. Op zaterdag middag vertrokken 50.000 demonstranten van de Place de la République. Leden van de „ordedienst” van de revisionistische partij probeerden later bij de Place de la Nation een deel van de demonstranten de doortocht te beletten. Bij verschillende vestigingen van Amerikaanse bedrijven (o.a. IBM) werden ruiten ingeslagen. Soortgelijke demonstraties vonden plaats in Toulouse, Lyon, Caen, Nice en Marseille.

● **Equatoriaal Guinee** — De regering van Equatoriaal Guinee kondigde de noodtoestand af nadat vanaf 26 februari Spaanse troepen, die nog in het land gelegerd waren, op grove wijze de onafhankelijkheid van de 5 maanden oude republiek hadden geschonden.

● **Ethiopië** — De regering van Ethiopië sloot de universiteit van Addis-Abeba wegens studentenakties.

● **China** — Strijdkrachten van de revisionistische heersende klik van de Sowjet-Unie drongen op 2 maart door op Chinees grondgebied. Met gebruikmaking van kanonnen, tanks en pantserwagens vielen zij het eiland Chen Pao binnen en openden het vuur op een Chinese patrouille, waarbij talrijke Chinese soldaten gedood of gewond werden. De plaatsvervangende minister van buitenlandse zaken van China, Chi Peng-Fei, gaf een ernstige waarschuwing aan de Sowjet-revisionisten tijdens een ontvangst in de Marokkaanse Ambassade in Peking.

Het incident is er één in een lange reeks provokaties van de Sowjet-revisionisten tegen de Volksrepubliek China. Onder meer schonden in augustus 1968, toen de agressie van de Sowjet-Unie tegen Tsjecho-Slowakije plaatsvond, militaire vliegtuigen van de Sowjet-Unie 29 maal het Chinese luchtruim. Op 3 maart demonstreerden in Peking 10.000 mensen tegen de jongste agressie van de Sowjet-revisionisten tegen China.

● **Ghana** — 6000 stakende mijnwerkers van de Lonrho Company van de Ashanti Goldfields Corporation, een in Londen gevestigde firma, vielen een politiepost aan. De politie opende het vuur.

De Marxistisch-Leninistische Beweging

● In een verklaring, gepubliceerd in „l'Humanité Nouvelle”, veroordeelt de Kommunistische Partij van Frankrijk (Marxistisch-Leninistisch) de ontbinding van deze partij door de Franse burgerlijke regering. Deze ontbinding bewijst de snel toenemende invloed van de Kommunistische Partij van Frankrijk (Marxistisch-Leninistisch). Bovendien is de ontbinding van deze partij een „geschenk” aan de leiding van de Franse revisionistische partij, Waldeck Rochet met aanschouw, als beloning voor de diensten die de revisionisten aan de bourgeoisie bezwezen hebben tijdens de revolutionaire meidagen van vorig jaar.

Wordt lid van de bond van
NEDERLANDSE MARXISTEN-LENINISTEN

KORTE BEGINSSELVERKLARING (vervolg)

dus voor miljarden wordt beroofd. Om dit systeem van uitbuiting te beveiligen, wordt de bevolking een ondragelijke bewapeningslast opgelegd. Deze bewapening dient om de ontevredenheid met de kapitalistische uitbuiting in eigen land neer te slaan en om het streven naar nog meer macht en invloed in de wereld met geweld door te kunnen zetten en eventueel verloren gegane gebieden te heroveren.

Dat ontwapeningsconferenties van imperialistische en revisionistische zijde gesaboteerd worden, is een algemeen erkend feit en ze dienen om de werkelijke bedoelingen te versluieren. Het niet ontmaskeren van de kapitalistische sabotage-tactiek door de aan dergelijke conferenties deelnemende oosteuropese staten en de Sowjet-Unie dient men te beschouwen als één van de resultaten van de revisionistische politiek van de Sowjet-Unie om samen met de Verenigde Staten van Noord-Amerika de wereld te beheersen en is als zodanig te veroordelen als verraad aan de eigen oktober-revolutie 1917, alsmede aan de internationale arbeidersklasse.

De gerechtvaardigde solidariteit van de toenmalige communistische partij van Nederland met de communistische partij van de Sowjet-Unie ten tijde van Lenin en Stalin, heeft er mede toe geleid, dat de huidige leiders van de CPN, verburgerlijkt als zij zijn, het chroestjow-revisionisme in de partij konden doorvoeren. Tot op heden hebben de revisionisten door het royeren van een groot aantal marxisten-leninisten hun greep op de partij kunnen handhaven. Om deze greep op de partij te bestendigen, moeten zij gebruik maken van een linkse fraselogie, vooral waar het de buitenlandse vraagstukken betreft, waarmee het hun gelukt nog een groot aantal eerlijke arbeiders om de tuin te leiden. Noch hun linkse frases, noch hun pseudo-revolutionaire oproepen tot het volk kunnen verbergen, dat de CPN-leiding de klassenstrijd schuwt en verraadt. Een typerend voorbeeld hiervan was de 14de juni 1966, de dag waarop zij de Amsterdamse bouwvakarbeiders in de steek liet ondanks het feit, dat uit vele partij-afdelingen en bedrijven bij de partij werd aangedrongen op het uitgeven van stakingsparolen.

Ook de tactiek van de CPN om een principiële stellingname te vermijden in de huidige strijd tussen het sowjet-revisionisme en het marxisme-leninisme toont duidelijk het verraad aan de revolutionaire inhoud van de marxistisch-leninistische wetenschap; door dit verraad kan de CPN de rol van voorhoede van de arbeidersklasse in de strijd tegen het imperialisme, niet meer vervullen.

De ontwikkeling in de strijd voor het socialisme maakt het noodzakelijk in wereldverband een scherpe scheidingslijn te trekken tussen de revisionisten als handlangers van het imperialisme en de marxisten-leninisten.

Strijd tegen het imperialistische kapitalisme is niet mogelijk zonder het revisionisme te ontmaskeren en te bestrijden.

In tegenstelling tot de pacifistische gedachte, die in de bestaande maatschappijvorm utopisch en gevaarlijk is, dient gesteld te worden de strijd voor een socialistische wereld, die op basis van klassenstrijd de voorwaarden schept voor een wereld zonder oorlog, zonder haat.

Ontwapening, totaal of gedeeltelijk, kan in een door imperialisten beheerste wereld niet plaatsvinden, daar de kapitalistische macht op geweld is gebaseerd. Wanneer men het pacifisme primair en de strijd voor het socialisme secundair stelt, dan levert men de geestelijk ontwapende mensheid uit aan het fascisme, dat overall in de kapitalistische wereld in de aanval is onder de sluiers van de burgerlijke democratie.

Deze democratie van de imperialisten is in wezen de meest geraffineerde diktatuur van het kapitalisme en stelt de werkelijke machthebbers, de monopolisten, in staat zowel de regering alsook de oppositie te beheersen.

Wanneer blijkt, dat hun macht langs deze weg niet meer te handhaven is, hetgeen zij o.a. vast kunnen stellen aan de hand van de parlementaire verkiezingen, nemen zij maatregelen in die zin, dat de rechten van het volk beknot worden.

Is dit nog niet voldoende, dan wordt het geweld, de militaire macht ingeschakeld om de ontevredenheid van de bevolking neer te slaan en de openlijke

diktatuur van het kapitalisme, het fascisme, te vestigen.

Hiermede trachten de reaktionaire machthebbers het rad van de geschiedenis terug te draaien. Niettemin zal vroeger of later de proletarische revolutie plaatsvinden en onvermijdelijk overwinnen. Deze overwinning zal nimmer langs parlementaire weg plaatsvinden. Het socialistische systeem zal uiteindelijk overwinnen; dit is enerzijds een van de wil der mensen onafhankelijke wet; anderzijds kan en zal deze ontwikkeling door de wil van de mensen versneld worden.

Het zijn de industriële arbeiders, die, in nauw bondgenootschap met de arbeiders in de agrarische sektor en een steeds groeiende groep van intellectuelen, historisch voorbestemd de meest konsekvente strijders voor een socialistische samenleving zullen zijn. Zij zullen de kern moeten blijven van de strijd tegen het imperialisme en de drijfkracht van de moderne geschiedenis van ons land.

Zij zijn de motor van de strijd voor sociale en politieke veranderingen, tegen binnenlands en buitenlands fascisme. Op basis van de klassenstrijd zullen de marxisten-leninisten in ons land het socialistisch bewustzijn moeten inbrengen en de strijd moeten verheffen tot een uiteindelijke strijd om de macht, die als resultaat dient te hebben het breken van de kapitalistische staatsmacht en het vestigen van de diktatuur van het proletariaat over het kapitalisme, de volksdemocratie.

Het gaat erom de revolutionaire wetenschappelijke leer van Maren en Engels, Lenin, Stalin, Mao Tse-tung en andere grote denkers en strijders, toe te passen op onze eigen nationale verhoudingen, die natuurlijk verbonden zijn met de wereldomvattende strijd voor het socialisme. Hierbij dienen we vooral te beseffen, dat in de huidige situatie Nederland sterk gebonden is aan de imperialistische Verenigde Staten van Noord-Amerika en Westeuropese landen.

Door de frontvorming van de monopolisten in de verschillende economische en militaire blokken zou het von kortzichtigheid getuigen wanneer de marxisten-leninisten zouden nalaten hun gelederen te sluiten in een internationaal front.

Het is onmogelijk voor een bepaalde partij of groepering de revolutionaire strijd met succes te voeren, los van de ontwikkelingen in de omringende landen. Alleen internationale solidariteit van de marxisten-leninisten in de strijd tegen het kapitalisme en revisionisme zal tot de overwinning leiden.

Wij, Nederlandse marxisten-leninisten, zetten de strijd voort in het spoor van de grote leiders der Nederlandse arbeidersbeweging.

Wij zijn ons bewust, dat vele denkbeelden en daden van hen niet worden gedekt door onze huidige opvattingen, doch dat weerhoudt ons er niet van hun verdiensten primair te stellen en daarvoor hun nagedachtenis in ere te houden.

Deze korte beginselverklaring is van de Bond van Nederlandse Marxisten-Leninisten, als voorloper van een nieuwe communistische partij op basis van de Marxistisch-Leninistische wetenschappen.

Ondanks haar beknoptheid is deze beginselverklaring een nieuw vaandel, dat wij met krachtige en zekere hand omhoog heffen temidden van de verrotting en verwarring van de ondergaande kapitalistische maatschappij, het zal voorgaan in de strijd voor een socialistisch Nederland.

Bond van Nederlandse Marxisten-Leninisten,
opgericht 2 maart 1969 te Utrecht.

(vervolg van pag. 3)

heeft plaatsgevonden komt voort uit de overweging dat we in deze tijd te maken hebben met een snelle verdieping in de crisis van het kapitalisme, met de ontwikkeling van de situatie in Nederland die zal leiden naar hevige klassenstrijd en de verscherping van de strijd op internationale schaal.

Aan de slag

Marxisten-Leninisten, verenigt u!
De tegenstellingen in het kapitalistische systeem schokken ook Nederland.

De crisis van het kapitalisme in Nederland weerspiegelt zich in de crisis van de burgerlijke partijen met inbegrip van de CPN.

De arbeidersklasse heeft ook in ons land zich meer dan eens strijdbaar getoond.

Het is de taak van iedere Marxist-Leninist zonder ophouden het peil van de strijd van de werkende klasse op te voeren.

Het is tevens noodzakelijk om actief bij te dragen in de internationale klassenstrijd die zich op steeds grotere schaal ontwikkelt.

De strijd van arbeiders en studenten in ons land maakt deel uit van de revolutionaire strijd op wereldschaal.

Het komt er op aan, de universele waarheid van het Marxisme-Leninisme, de algemene lijn van de internationale communistische beweging op de concrete voorwaarden van Nederland toe te passen.

Om doeltreffend te zijn moeten de doelstellingen van de arbeidersklasse rekening houden met het feit dat de huidige situatie in Nederland bepaald wordt door de afhankelijkheid van het Amerikaanse imperialisme.

De achtereenvolgende Nederlandse regeringen zijn de onderdrukingswerktuigen van de meest reaktionaire lagen van het financierskapitaal en lakeien van het Amerikaanse imperialisme.

Wij roepen alle Marxisten-Leninisten en andere revolutionairen op om in of met de „Bond van Ned. Marxisten-Leninisten” te strijden tegen imperialistische agressies, tegen de imperialistische nucleaire bedreigingen en chantage, voor een totaal verbod en de totale vernietiging van de kernwapens.

Met ons te strijden voor een socialistisch Nederland, voor het daadwerkelijke proletarische internationalisme, solidariteit met de revolutionaire vrijheidsbewegingen in de koloniale landen; voor solidariteit met de revolutionaire arbeidersbewegingen in het bijzonder in de fascistisch overheersende landen zoals Spanje, Portugal, Griekenland, Vietnam en Indonesië. Voor herovering van de nationale onafhankelijkheid van Nederland, voor de bevrijding van de Amerikaanse overheersing en voor „Nederland uit de Navo”.

Het is juist de eenheid van aktie in de strijd tegen het kapitalistische systeem van roof, moord en uitbuiting, die vooraf dient te gaan aan de organisatorische eenheid die zal leiden tot een nieuwe revolutionaire partij op de grondslagen van de revolutionaire ideologie, het Marxisme-Leninisme.

**HELPT MEE AAN DE
VORMING VAN
AFDELINGEN IN HET
GEHELE LAND**